

Микола Хвильовий

Цікаві факти

Дитинство Миколи Хвильового

- Щодо дитинства Миколи відомо дуже мало подробиць, окрім спогадів, що він дуже любив читати, ходити з батьком на полювання, а ще мав нестерпний характер.

Перша гімназія і характер

- Він не ладив з учителями. Миколу двічі виключали з гімназій: Охтирської й Богодухівської. У певний спосіб на це вплинули його зв'язки із соціалістами, але головна причина – його "шалений" характер і зухвале ставлення до гімназійного начальства. Іспити Микола склав екстерном – так здобув атестат про середню освіту.

Перша світова війна

- Дороги Першої світової війни простяглися для Миколи в довгі 3 роки. Хвильовий пише: "3 роки походів, голодовки, справжнього жаху, який описати я ніяк не ризикну, 3 роки голгофи у квадраті", – через волинські болота, Галичину, Карпати, Польщу, Буковину й закінчилися в Румунії. Саме тут його застала революція.

The background of the slide features a warm, golden sunset or sunrise scene. In the foreground, the silhouettes of a family are visible, walking from left to right. There is a small child on the left, holding the hand of a woman in the center, who is holding the hand of a man on the right. The silhouettes are dark against the bright, hazy background.

Сімейні відносини

- Колишня дружина заборонила Хвильовому спілкуватися з донькою. Ба більше – коли вдруге вийшла заміж, переписала дитину на прізвище нового чоловіка. Рідна донька Миколи Хвильового все життя прожила як Іраїда Дмитрівна Кривич.

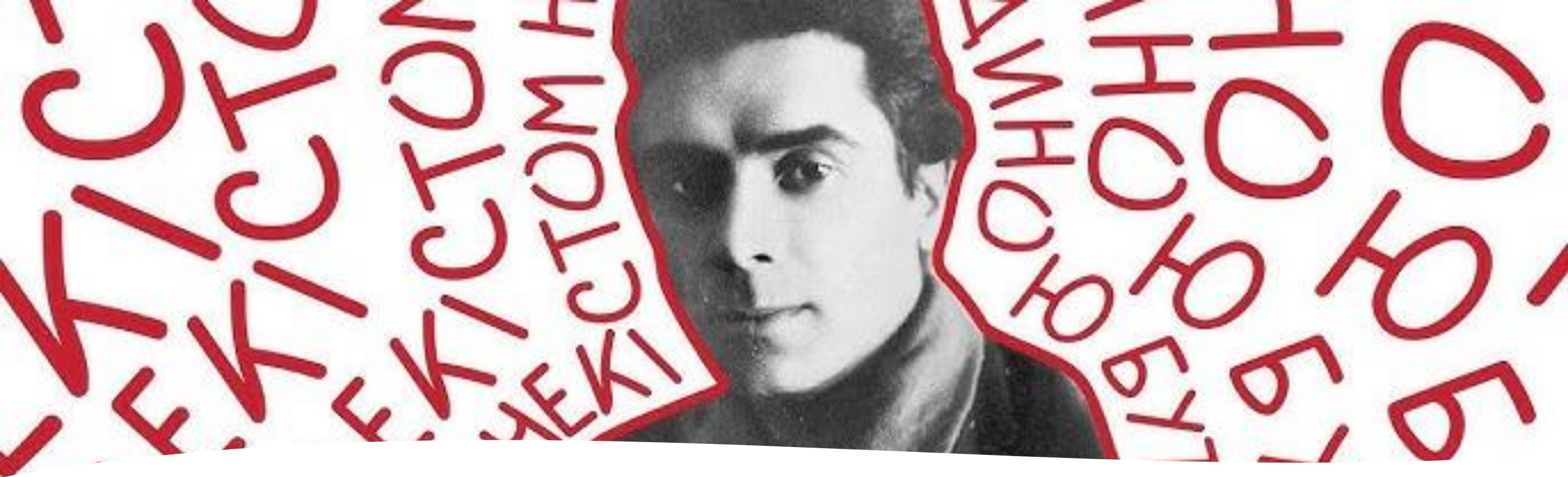
Розкриття сімейних та біографічних подробиць

- Материна рідна сестра Євдокія Гащенко якось розповіла Іраїді, що її батько – не Дмитро, а Микола Хвильовий, показуючи хрестоматію з його портретом.

Зв'язок з донькою

- Хвильовий прагнув спілкування з донькою, але отримував відмови від колишньої дружини. Іраїда Дмитрівна згадувала такий епізод: у підлітковому віці вона займалася музикою, а Хвильовий вирішив зробити їй подарунок, купив великий білий рояль. Вони якраз тоді з матір'ю й вітчимом жили в Харкові. Той рояль везли через усе місто, утім, Катерина не дозволила дочці прийняти подарунок – і дорогий інструмент залишився на вулиці.

Матеревбивство

- Коли Хвильовий застрелився, донька Іраїда пішла на батьків похорон. Бабуся Єлисавета, мама Хвильового, їй сказала: "Ти за життя його не цілувала, то поцілуй хоч перед тим, як поховають". Цей спогад, як і фотографії з похорону, знімає питання спекуляцій щодо "матеревбивства". Мовляв, новела "Я (Романтика)" – автобіографічна, і письменник застрелив свою матір. Насправді ж вона його пережила.

Відношення до алкоголю

- Хвильовий зловживав алкоголем. Є багато спогадів, що пив і для спілкування, і для зняття напруження. Адже він був страшенним невротиком. Нерви зірвав під час Першої світової війни та воєнних дій 1918–1921 років. Також є купа мемуарних свідчень, що алкоголь був вірним супутником літературного покоління Хвильового, з огляду на обставини, у яких вони жили.

Літературна діяльність

- До того, як стати письменником, Хвильовий працював і чорноробочим, і редактором, і в системі освіти. Також працював на Харківському паровозобудівному заводі, нині – завод імені Малишева, на якому випускають харківські танки. Але з 1921 року його основний прибуток був від літературної діяльності.

Спільнота і конфлікти

- З іншого боку, Хвильового любили. І якби його характер був геть нестерпним, не було б такої підтримки, і він не був би лідером. Хоча були епізоди, коли в нього то не склалися взаємини з Василем Елланом-Блакитним, то він розсварився зі Сергієм Пилипенком, або ж коли близько товаришував із Валер'яном Поліщуком, а потім просто-таки заповзявся його словесно нищити.

"Блакитний мед"

- У Хвильового є вірш "Блакитний мед", багато хто думав, що це дуже цікавий поетичний троп. Але виявилося, що блакитний мед існує, і коли він служив на північному Кавказі в Другій кінній армії, то міг бачити його. Це – мед із плантацій цикорію – він має відтінок блакитного кольору.